

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' רבי אליעזר סבר
עובר ירך אמו. עיין רפ"ז
דפרה:

מוסף רש"י

ולד טרפה. ואזיז תמים
הרי זה וזה גורם (בכורות
א.). כח זהירותא עדיף
ליה. טוב לו להמיענו כח
דברי הממיר, שהוא סומך
על שמעו ואיזי ירא
להמיר, אבל כח האוסרין
אינה ראייה, שהכל יכולין
להמיר ואפילו בדבר
המותר (ביצה ב.).

דשיחלא קמא: בלע"ז פאסט"א. אותן שהיו צמיעי בשעה שנטרפה כולן חסורות לעובר ירך אמו הוא ועמה נטרפו: **מכאן ואילך** היא והזכר גורמין להם שיצאו ודבר שאיסור והיתר גרמו לו שיגדל מותר: **ושוין** ר' אליעזר ורבנן דפליגי בולד בהמה טרפה: **בדפסנא מארעא.**

הוא מעלמה מתחממת בארץ ויולדת והוא חד גורס הוא: גדלה. משמע כל גידוליה באיסור: אלא הא דפגן. כיון דלמרת דהאי מודים בביתא טרפה דקפנא מארעא דחד גורס הוא קאמר מכלל דפלוגמיהו בזה וזה גורס וע"כ בשנטרפה ולבסוף עיברה פליגי דליכא זה וזה גורס: **במאי קא מיפלגי**. על כרחך בנטרפה ולבסוף עיברה: **לדויען כמו דרבי יבוע**. מירוצא הוא: **סבירא ליה כרז אחא בר יעקב**. דלמרת לעיל (דף יא:) הלכה טרפה יולדת: **ומפני לה לדאמינא דמאירא**. הכי נמי לטרפה כו' דאיכא לפלוגי בין שיחלל קמא לשיחלל בתרא אפילו בטרפה ודאית: **רבינא לא סבר לה**. כוותיה ולא מני למימר דשיחלל בתרא דהא לא טענה הלכך מוקי לה לדאמינא בספק טרפה והכי קאמר דשיחלל קמא משהיין לה אי הדרה וטענה לאו טרפה היא ושרו קמאי: **מפני שגדלה באיסור**. אלא טענה: **במאי קא מיפלגי**. על כרחך בעיברה ולבסוף נטרפה דאי בנטרפה ברישא תו לא טענה ובהא פליגי רבי אליעזר סבר [עובר] ידן אמו הוא והרי הוא כאחד מאיבריה: **ור' יבוע סבר כו'**. וכיון דהכי הוא אדמיפלגי כו': **ומודים**. ודאי בביתא [טרפה]: **בשיחלל קמא**. דכיון דלאגידא ביה דמעורה בגידין כגופא דמאי: **והלכתא בוצר**. ספק טרפה ידידה אי שהי שנים עשר חדש ודאי לא נטרף ושזב אין לרייך לבדוקו כגון אם ספק דרוסה או נפולה או שמה ניקב הקיום מחמת שריאוהו שלקתה: **כל בריה שאין לה עטם אינה מסקימיה י"ז שש**. ונפקא מינה דלמפרש רב פפא: **קישות שהתליעה באיבה**. בעודה מחוברת: **אסורה**. התולעת באכילה דכיון דמהלכת בתוך הקישות והקישות מחוברת בקרקע שורץ על הארץ" קרינא ביה אבל התליעה בתלוש לאו שורץ הוא עד דנפיק מיניה ומהלך על גבי הקרקע דלמפרש בשילהי פרקין (דף סא:): שמע

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

נח.

עין משפט
נר מצוה

רלו א מיי פ"ג מהל'
מאכלות אסורות
הלכה (יט) [י] סמג לאוין
קלב טוש"ע י"ד סימן פו
סעיף ג:
רלו ב מיי פ"ג מהלכות
איסורי מזבח הלכה
יב:

ג [מ"י פ"ו מהלכות ע"ו]
הלכה יד סמג לאוין מה
טוש"ע י"ד סימן קמב
סעיף יא]:

ד [מיי] פ"ג מהלכות
מאכלות אסורות הלכה יא
סמג לאוין קלז טוש"ע י"ד
סימן נו סעיף יח:

ה' [מ"י] פ"ג מהלכות
חיסורי מזבח הלכה יג
ופ"ב מהלכות שחיטה
הלכה י:

דלח ו מי' פי"א מהלכות
שחיטה הלכה א
סמג לאוין קלז טוש"ע י"ד
סימן נו סעיף יח וסימן פו
סעיף ט:

לעזי רש"י

נושט"א. כמות הביצים
נהטלה אחת.

שיטה מקובצת

ח דהא לא גזרינן הכא
ביעי: **ב** אלא הא דתניא
ולד טרפה ברייתא היא
והוה מצי: **ג** לאתויי
ברייתא לפי שר' יהושע
הוזכר בה:

רבינו גרשום

הַכָּתוּב תָּנָא הֵיאָה הָרִיז חֵי
גִּוְרָם דְּרַחֲמֵינָן דְּהִיבִירָהּ
וְנִגְזְרִילָהּ וְנִסְתַּרְפָּהּ : טִרְפָּהּ :
וְלִכְמָא דְּסַבְסָנָא מֵאֲרַע .
זֶה הוּא גִּוְרָם : אִיכָּא
גִּוְרָתָא מִכְיֵי לֵיהּ .
כִּי שִׁבְחִילָא קָמָא שְׂוִי
הַבִּיצִי מְבַעֵי כְּשִׁנְיִטְרָא
זֶהוּ גִּוְרָתָא בְּאִסְרוֹרְלָא
גְּדִילָה דְּגִדְלָה מִשְׁעָא
לֵאחֲרָן כִּי שִׁנְיִטְרָא
גְּדִילָה בְּאִסְרוֹרְלָא : כְּמֵאָרָא
מִפְּלִגִי כִּוְרָן שְׂנִיטְרָא
וְלִכְסִינָן גִּוְרָם .
הִשְׁתָּא דְּסִבְרִיא לֵן דְּרַפְּהָ
וְיִלְדֵּת וְשִׁבְחָתָא כְּמֵאָרָא
מִפְּלִגִי ר' אֱלִיעֶזֶר וְ
יְהוֹשֻׁעַ : כְּשִׁנְיִטְרָא וְלִכְסִינָן
שְׂכִירָא . אִי וְלֵד גִּוְרָתָא
בְּאִכְלִילָה דְּהֵת הוּא מוֹתָא
מִוְתָּה לִר' אֱלִיעֶזֶר וְלִרְבִּי
יְהוֹשֻׁעַ אֲמַר : אִיחִיבִי
רָבִי אַשִּׁי לִסְרוֹרְלָא וְשִׁוִּין
בְּכִרְיַת טִרְפָּה כו' .
לִכְסִינָן אֲמַרַת דְּרַפְּהָ אִיכָּא
הֵיאָה זֶהוּ הַכָּתוּב טִרְפָּה
טַעֲמָה כִּבְצִיט : הַכָּתוּב
סָקִינָן בְּשִׁבְחִילָא קָמָא .
לִכְסִינָן שְׂוִי מְבַעֵי דְּרַפְּהָ
שְׂטִרְפָּה אֲבָל לֵאחֲרָן
שְׂטִרְפָּה אֲבָל טַעֲמָה אִי
הָא רַחֲנָן לֵן טִרְפָּה ר'
אֱלִיעֶזֶר אֲמַר לֵן אֲרִיב
כו' . לִכְסִינָן הִשְׁתָּא דְּרַפְּהָ
וְרַפְּהָ אִינֵה יִלְדֵּת ר'
אֱלִיעֶזֶר וְיְהוֹשֻׁעַ כְּמֵאָרָא
כִּי מִפְּלִגִי כו' : וְלִכְסִינָן
כּוּכָר דַּבְּ כַּ"ב חֲדָשׁ .
לִכְסִינָן סַפֵּק טִרְפָּה כו' מְדַבֵּר
כִּי שְׂטִרְפָּה כִּי חֲדָשׁ
דְּרֵא לֵן טִרְפָּה הֵיאָה :
אֲמַר ר' פַּפְּס שׂוֹמֵר מְדַבֵּר
הוּא הָא דְּאֲמַר שְׂטִרְפָּה
קִישוּת שְׂהַלְעִי אֲבִיבִי
כִּי כִּלְמִי שׂוֹמֵר מְדַבֵּר
הוּנָא דְּאֲמַר לֵן שֶׁאֵין בּוֹ
עֲצָם אֵינִי מְתַקֵּינִי כו'
חֲדָשׁ הָא דְּאֲמַר שְׂוֹמֵל
קִישוּת שְׂהַלְעִי בְּמַחוּבֵּר
אֲסוּרָה שְׂוִי שְׂרִי שְׂוִי
דַּבְּ הֵיאָה :

מבוא ואיך היה ליה זה וזה גורם ומותר. אע"ג דצסקוף כתבנו (דף ק"א:) פסקין כר' יהודה בצרדות דמספקא ליה צפרק אחותו ואת בנו (לקמן דף ע"ט.) אי חוששין לזרע האב או לא היינו במילתא דשרי כל חד בצפי נפשיה ולא שייך זה זה גורם אבל הכא

דחד אסור וחד שרי הוי ליה וזה
גורם: וישוין בבית טרפה שהיא
אסורה. לא כמו שפירש הקונטרס
דקאי אפלוגתא דרבי אליעזר ורבי
יהושע קאף אלף קאי אפלוגתא דבית שמאי
וזית הלל דפליגי בזמנתיין במסכת
עדות (פ"ה מ"א) דתנן התם ציאת נבלה
שכמותה נמכרת בשוק ב"ש מתירין
וזית הלל אוסרין ומודים בציצת טרפה
שאסורה מפני שגדולה באסור ואם
תאמר דהשתא חשבי בית הלל ציאת
נבלה כבשר דלשרי אפילו כמותה
נמכרת בשוק וצפרק קמא דציצת
(דף ו' א) אמרין השוחט את התרנגולת
ומצא בה ציצים גמורות מותרות
לאכלן בחלב ואפילו רבי יעקב לא
פליג: אלף דקאמר אם היו מעורות
בגידים אסורות אבל בשאינן מעורות
מותר ותיך בלילות גדולות לגבי
איסור נבלה דלאורייתא החמירו וכל
בשר עוף בחלב דרנן הקילו ורבי
תם מירך דציצת נבלה החמירו משום
דנבלה הוי דבר האסור אבל בשר עוף
בחלב דלא היתר דכל חד וחד צאפי
נפשיה שרי ולפירושו מתיישב מה
שמפרש בערוך: דהא דלמר בריש
פרק הדק ע"ש הנכרי (יבוינן דף סג:)
דאפילו ציצתה ככותח לא יעקב
אייני קמי רביה דהיינו כגון ששחט
התרנגולת ומצא בה ציצים גמורות
דאי בתסם ציצים אותן אין לרייך
היתר דאין לך ע"ה שלא ידע שמותר
בחלב ולפי תירוץ הלכות גדולות קאי
מאי אפילו דקאמר אפילו ציצתה
ככותחא אטו מי פשוט היתר זה כל
כן טפי משאר מילי הא פלוגתא היא
דלמאן דלמר בשר עוף בחלב דלאורייתא
אסירא מידי דהוי אציצת נבלה ויש
לומר דלשי קאמר אפילו שלל העולם
היו נוהגין בו היתר וצפרק קמא דציצת
(דף ו' א) נמי פשיטא ליה ל"ש דשרי
גבי הא דלמר רבי יצחק עס ציצתה
רובה נגמרה דקאמר למאי איליימא
דשרי לאוכלה בחלב הא צמעי אמה
אסירא והתניא השוחט התרנגולת כו'
משמע דפשיטא ליה דלא הוי פליג
דז ועוד י"ל דהיינו טעמא דלשרי
דלא הוי ציצתה אלא ציצתה דא

[illegible]

הני